

Estrelles a Olot

Per circumstàncies diverses he estat a Olot dues vegades en poc més d'un mes. En la primera, va servir d'excusa la invitació d'una amiga per compartir una passejada pels parcs de la ciutat fins arribar a la Font Moixina, a través dels paratges verds i amables que ella va acolorir encara més –de manera discreta, civilitzada– amb una proposta de poemes de Joan Teixidor recitats just a peu d'obra, per dir-ho així. Vam caminar pels Aiguamoixos, un territori relativament feréstec (per a un urbanita) i extraordinàriament acollidor, també ombrívol i humit, amb el punt just de frescor. Al cap d'uns dies, vaig poder sopar a la vora del Fluvià, en els pavellons de bany que van construir els arquitectes de l'estudi RCR. Era l'indret on antigament es banyaven els olotins i ara és un espai que acull excursionistes i joves desitjosos d'una mica d'esbarjo o parelles que busquen un racó amable per distreure's o per trobar aixopluc. Als pavellons de Tussols-Basil aquest any hi fa estada la cuina de Fina Puigdevall i Pere Planagumà, amb una proposta singular que beu de les estrelles de Les Cols (dues de la Guia Michelin) i d'unes altres estrelles, les naturals, les que es poden contemplar a cel obert, gràcies als telescopis de l'Associació Gastronòmica de la Garrotxa. Ho fan cada divendres, fins a finals d'agost, amb l'acompanyament d'una orquestrina que interpreta peces vuitcentistes i també música de Nino Rota, ideal per deixar-se anar per un pendent nostàlgic i evocador. El sopar és per descomptat a l'aire lliure –amb embotits, un finíssim tomàquet amb fruita de la passió, cinc textures de carbassó i moltes delícies més de la cuina volcànica– i, després, i si el firmament està lliure de núvols, els comensals poden observar, per exemple, Saturn, que es veu que està en la seva plenitud. Una combinació exquisida del gaudi que provoca la cuina (la intervenció humana que refà l'ordre natural) i del que provoca la pròpia natura, oferta perquè la contemplem en la seva magnitud a través de les esclatxes de la tècnica. Sopes i, a poc a poc es fa fosc. Unes espelmes, no res. I el cel. Satisfet i petit, et deixes endur.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 19-07-2013 Pàgina 32

-El Punt Avui. Edició Nacional 19-07-2013 Pàgina 2

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/664096-estrelles-a-olot.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss